

La Barretina

Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena,
 DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demás llochs de venda de periòdichs.
 Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos.
 Número solt, 5 céntims.---Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Problema social, (poesia) per *J. Abril Virgili*.—La mort d' una fera, per *Un pi d' aprop de Reixach*.
 La meva opinió, (poesia) per *Salón*.—Correspondencia desclosa, per *A. Sió*.—Décima, per *Carlos d' Alfons*.—Cartes de fora, per *Pi-pi-ri-pip* y *Un Tarrassench*.—Històrich, (poesia) per *C. de A.*—A la vora del foch.—Cantars, per *L' ermitá de Corbera*.—Trenca-closcas.—Correspondencia.—
 Servey de LA BARRETINA.

FOCH DE SANT JOAN

Deyan que ja no hi havia caliu y lo que es jo, encara no 'l salto.

DE TOT ARREU

L'aparatat colcat per lo Pare Bertelli al Observatori del Vaticà s' distingeix per sa extraordinaria precisió, y, gracies a les observacions d' aquell sabi religiós, s' han adoptat midcs de precaució ab motiu dels terremotos a varies regions d' Italia.

Y nosaltres que creyam, que 'ls sacerdots y religiosos sols sabian el Pare Nostre!

Vamos; que axó ho diuen 'ls *ilustrats* cleró-fobos.

Pera mostra basta un botó:

Una de les grans millores introduhides por el partit catòlich a l' administració belga, es la creació del ministeri dit del Treball. A ell se deu l' apertura de 224 escoles domèstiques en sis anys, en les que s' aten mes a ensenyar economia que ciències merament especulatives. La tesoreria del Ministeri ha pagat ja en lo mateix temps 44.900.000 franchs pera construhir cases d' obrers. Sis mil de aquestes figuren ja en el patrimoni dels socorreguts ab aquell adelant.

També 'ls *mandileros* farian axó, ab la sola diferencia de que s' quedarian ab los cuartos

Pero axó sí, en cambi dexarian als obrers catòlics... molta terra que correr.

Capella expiatoria. — Una part del terreno, sobre 'l qual s' alsà 'l Bazar de la Caritat de Paris, y en el qual se verificà la gran catástrofe no olvidada, acaba de ésser adquirida pera construhir una capella. Es axó la realisació de un desitg expressat per les families de les víctimes y per la població tota, y que fou la primera d' iniciar la condesa Greffulhe, qui ha sigut també la qui entaulà les negociacions ab los propietaris del terreno.

El comitè que s' ha format ab aquest objecte s' ha colcat baix lo patronat del Cardenal Richard

Se presentaban grans dificultats pera realisar l' idea per ser los terrenos de menors y haverhi compromisos contrets ab anterioritat a la catástrofe; pero totes se han ventsut y aviat començarà la construcció de aquesta capella expiatoria; que recordi a les generacions venideres l' incendi del Bazar de la Caritat...

Segons l' últim empadronament verificat a Rússia el 28 de Janer del any corrent, l' imperi rus conta la friolera de 129.214.113 habitants.

Vegis quina ha sigut la marxa ascendent de la població en l' imperi, d' un sigle a aquesta part:

1796	36 000.000	d' habitants.
1812	41.000.000	»
1815	45.000.000	»
1835	60.000.000	»
1851	68.000.000	»
1858	74.000.000	»
1871	85.000.000	»
1885	108.000.000	»
1897	129.000.000	»

Segons se véu, no mes que en los últims dotze anys la població ha aumentat de 21 milló. Ab ells n' hi hauria pera repoblar a Espanya, ab mes habitants dels que are conta, suposant que desaparexesim tots els que vivim a la Península.

Alló es lo quint poder del Estat.

L'altra setmana les cigarreres de Madrid varen empenyarse en que enterressen juntes dues persones que llurs families volien enterrar cada una en cementiri diferent; y tant cridaren y feren aquells angelets, que 'l governador civil

sortí, maná que 's complissen sos desitjos y acordá que una comissió de cigarreres assistís als enterraments perque fossen testimonis de sa victoria.

Es una viva llástima que a Catalunya no tinguém fábricas de tabacos; perque qui ho paguém som tots los catalans. Si may volém fer alguna rebequeria ens les acanen sense miraments.

D'altra manera ens aniria, si al desitjar alguna cosa del govern, poguessem engegarli una vanguardia de faldilles y mocadors de Manila.

Axó sí, si teniam gobernadors tant bons minyons com el de Madrid.

Deu ser cosa que fa eternir veurer les cigarreres enfadades; perque fins lo prestigi de la autoritat s' abaxa a sos peus a demanalsi perdó.

De gobernadors, axís tan manyachs, ne voldriam per desmamar lo noy de casa.

* *

Ara fan correr per Barcelona un pobre infelís, qu' apenas s' aguanta, ab un sach al coll ple de lletres vermelles y una gorrota de terrissa que forma com un casquet ab dos gossos.

Comensá sent ridicol y acaba repugnant 'l espectacle dels anuncis ambulants.

¿No podria impedirse que l' afany de donar a conexas sos productes, convertexi 'ls passeigs en museo de miseria ridiculament disfressada. ¡Si al menos fos l' amo de la botiga qui 's carregués los trastos!

* *

Diumenge, a la «Exposición de industrias creadas a la sombra etc. etc.» un senyor que parlava castellá va tenir lo mal gust y la poca atenció de criticar en termes molt inconvenients que hi hagués instalacions ab banderes é inscripcions catalanes.

Suposém qu' a la seva terra no deuen escriurer en xino, suposant qu' ell siga d' algún pays civilisat d' Europa.

Mirin, m' hauria agradat serhi, perque no sempre s' en troban de persones tant... diguém tan franques.

¿Qui sab? tal volta era un delegat d' en Morlesin qu' ha vingut pera estudiar «El origen, desarrollo y medios de combatir el regionalismo.»

¡Pero, ca!, aquesta gent no s' en ocupan de coses series, prou feynes tenen desagraviant a les cigarreres amotinades.

PROBLEMA SOCIAL

Una d' aquelles molesties que 'l primer pecat dexa es que tinguém de guanyarlo pera poguer meñar pa. Esta be; 'l pecat d' origen, a tal pena 'ns condempna. ¿Pa, va di? Donchs a guanyarlo, ¡Que suhi qui vulga pa! De segú que axís pensaven, en Joseph, xicot trempat y la seva enamorada, la Maria de ca 'l Blay. No tenian al prometers mes qu' un cor enamorat per patrimoni un cero, en rendas igual... igual... Y n' obstant lo Pep del Toyo y la Maria del Blay s' estimaven... com Deu manal s' estimaven... com cristians! Lo pervindre no 'ls somreya, mes l' amor no te dema y pensant lo seu cor jove en felis y prompte enllás ni un minut tant sols tingueren per pensá ab los seus cabals. Pel Jepet tant sols hi havia la Maria de ca 'l Blay, per la nina enamorada lo Jepet;... y s' ha acabat! No volguent jamay dexarne Deu sens premi a la bondat coroná les esposalles ab grassó y rossench infant, siguent per lo matrimoni estrella de brill tant grat

qu' en ell, sols veyan la ditxa en ell, sols lo bé y la pau. Valgam Deu y que felixos d' aquell jorn 's van contá; Jesús, Joseph y Maria ja 'ls hi deyan pel vehinat, y a fe, fe, que no mentia qui 's va creure, bromejant, ferne d' ellis ardit de befa, ferne d' ells la broma en gran, puig que com Jesús, Joseph y Maria, ja molts anys que viuen y que s' estiman ab carinyo sempre igual. La genteta d' escaleta molts y molts colps ha probat de clavarlos... la denteta; pro 'l Jepet atalayat en cuydarse de l' esposa, del seu fill y 'l seu casal no admet may altres informes ni noticies del vehinat en no sent que algú li diga: ¿Sabs fulano? Está malalt. Han anat a buscá 'l metge y diu que la gravetat pot salvarse si algú cuyda ó li pot proporcióna l' aliment que tant li falta... Dius fulano? .. Allá me 'n vaig. Y no surt may de la casa que ab consol material ó moral no hi dexi rastre; en no sent per xó... ¡tancat! Tancat y serrat com joia resta sempre lo casal d' En Jepet y la Maria, puig no 's volen esposá a que ab los vents qu' are bufen, vents de vicis é impietats, s' esbravi 'l baf que respiren de pureza y dignitat, lo baf d' honra immaculada, ¡lo joyell dels catalans! ¡Qu' es bonica axís la vidual ¡Ni envejosos, ni envejats! Com la pau del matrimoni catòlich, no n' hi ha cap. Enamorats van casarlos y resten enamorats; no enamoraments del día que igual que foch d' encaualls passada la flamarada no hi queda res; foch més gran fou son amor, pro cuydaren que 'l buf de vent mundanal no encengués lo foch y encare es lo meteix foch d' avans. S' estimen sens altra mira que la que Deu va ordená de portar amor al próxim; se volen... ¡pro de vritat! No com molts qu' ara se 'n veuen que avuy semblen afollats pera lograr lo qu' ells volen y al tenirho, l' endemá reneguen del matrimoni y molts cops del capellá que ben ignocent va unirlos, ¡ells ho recorden ab grat! Y molts cops si es que algún mico dels que Darwin va dexar proba de tirarli en cara lo seu present y passat, redressantse com un bitmet li contesta sens empaig: ¿Qué 'm fa a mi que 'l mon me diga llanut? si la dolça pau que goso dintre de l' ánima ab no re 's pot compará en no sent la pau eterna. ¿Tinch per merexe 'l dictat de viu y jove alegroy, de lest ó d' espavilat, d' enderrocar d' una volta la obra qu' una mare aymant ab má amorosa formava ja des de 'ls meus primers anys? ¡May! Ni com fill haig de ferho, ni tampoch com bon cristiá, los dictats d' açí la terra siga en cert ó siga en fais s' han de tornar com nosaltres, pols y runa... ¡van passant!

Jo 'ls vull de boca més bona,
vull qu' un jorn puga. al dexá
ma despulla á les bestioles,
sentir d' aquell Judge gran
que may per may titubeja
en fallá 'l nostre passat,
li vull sentir dir... ¡A la dreta!
y tot, tot ho hauré lograt;
res de glories que son farsa
res d' honors. . lo etern gosá,
axó es lo que jo ambiciono
fora axó... ¡tot es or fals!
¿Deu va dir ab subor del rostre?
donchs ab subor vinga pa,
que 'l treball jamay degrada,
no deshonra, no, 'l treball,
ell com la fe, ennoblex la anima,
es riquesa y benestar,
es sentència formulada
per la boca d' un Deu gran,
es patrimoni dels pobres
¡es l' honra dels catalans!
Quan axís los obrers pensin
tots quants som, tots per igual
y l' amo del obrer vegi
que també te honra y sanch,
hi haurá pau en les families,
hi haurá goig, tranquil·tat,
honradesa y benandansa
y d' un cop serà esborrat
aquest punt negre que 'n diuen
¡lo gran problema social!

Gracia 14 Març 1897.

J. ABRIL VIRGILI.

LA MORT D' UNA FERA,

Les oloroses flors de Maig demostravan já,
que s' acostava la festa major del poble de «Ma-
lalas Callandu,» poble situat al rampeu d' una
montanya y prop la vila de Capons.

Feya já vuyt dies que l' Ajuntament buscava
per tots cantons la manera de pogué celebrá
aquest any ab mes esplendor que cap la tradi-
cional festa.

La vritat es que no pará hasta que pogué con-
feccionar un programa variat y distret.

Cucanyes, fochs artificials, un bon ofici ab
sermó, professo, sardanes y un concert, que tan
aquet com les mentades sardanes había d' ame-
nisar l' orquesta del «Retintiu» de la vila de Ca-
pons.

Los simpátichs repicaments de les campanes
y l' retumbant soroll dels «mascles» anunciavan
per fi qu' había arribat lo dia tan esperat per
tot lo poble.

Lo sant dia ana passant y 'l programa se exe-
cuta ab un esplendor may vist.

¡Y quin ofici mes bó! ¡y quina professó mes
lluhida! feya molts anys no s' habían fet tan bons;
¡y les típiques sardanes! com hi lluhia la jove-
nalla, fins los del cap bianch hi feyan quatre
tantines despedintsen fins á un altre any.

En fi; tot plegat semblava més, una gran festa
d' una ciutat, que no la d' un poblet de mala
mort.

Cal fer menció que l' orquesta del «Retintiu»
s' portá molt bé; sobretot, ¡quin concert mes
afinat y armoniós! semblava un conjunt de poe-
sia y música.

Per có l' Ajuntament los obsequiá ab un re-
fresch molt opulent; tant que fins los músichs
tots volian tindre rahó, y es que 'ls licors y 'l vi
s' habían apoderat de la seva persona.

Sent ja avansada la hora de la nit carregaren
tots ab los instruments y cap al carro que 'ls ha-
bia de portar al punt d' ahon habían sortit s' en-
caminaren. Colocats tots ja á dalt, emprengué 'l
carro la marxa (ab la cridoria y broma que 's
de suposá) cap á la vila de Capons.

No tardá molt en sorti de sa casa l' bereu
Call, xicot valent y axó si, esquilat com cap
mes.

Com á n' ell la festa major no li había causat
efecte, per ésser en sentit religiosa, fá d' hora per
anarsen cap al trós; ahont veurá si cap treba-
llador fa tart; y si per cas es axis lo despatxará,
¡no vol ganduls á sa casa!

Pensant d' eix modo y xiuletejant una cançó
va fent sa via cap al camp.

De sopte un revolt que feya 'l camí y al bell
mitx, hi veu un bulto agessat.

S' atura, se 'l mira ab certa repugnancia y no
descuydantse mes, li pega una garrotada ab tota
la forsa de son bras; tot d' una 'l bulto fa un
crit, que fa tremolar y entornarsen corrents á l'
hereu Call.

Mes que depressa arriba al poble, ahon va á
buscar quatre o cinch amichs de la seva lliga;
'ls esplicá 'l succehit, los diu que al mitx del
camí del seu camp, hi ha una gran fera y convé
anarla á matar ans no fassi una desgracia.

Un cop enterats s' arman uns de garrots, altres
d' escopetes y s' encaminan cap al lloch de la
acció.

Ja hi son. Tot seguit s' arma una batalla de
tiro y garrotades que barrejats ab els crits y
ronchs que dona la suposta fera, fa fredat.

Un cop no senten ja ré y veyent que no 's be-
lluga y cegats pel pensament d' haver fet una
gran valentia, l' agafan tots per la qua ab l' ayre
de triomf que 's pot suposar, portantla al bell
mitx de la plassa del poble perque tothom la
vegi.

Mes jutgis quina seria la sorpresa quan al
dexarla anar per ensenyarla 's trobaren que la
gran fera, no era mes que 'l «Contra-baix» dels
músichs, que moments avans habían passat per
l' esmentat camí, tots alegres per la bullida del
ví que tenian dins del cos.

Hi ha qui conta que l' hereu Call y 'ls seus
amichs encare estan ab la boca oberta.

UN PÍ D' APROP DE REIXACH.

LA MEVA OPINIÓ

El Diumenge, ben mudat,
cap á missa vaig de pet
ab traje nou y barret
y de llana els pàntalons,
si á la plassa hi ha mirons
com segur que sol habernhi
y els que tenen poch criteri
de mi solen murmurar,
vaig pensant,
aneu cantant.

Y si may, perque m' agrada
y també hi tinch devoció,
solch anar á la professó
y veig un drope que 'm rifa,
puig de fástich m' esgarrija
al veure unes mofes tals
que sols ho fan animals
com serán aquets ximplets,
vaig pensant,
aneu cantant.

Com també ara perque
d' un coro que s' organisa
venen uns quants á fer rissa
y diuen que fa molt ruch.
que 'ns farán portá un trabuch
quan Carlos torni á sortir;
mes jo á tots los dexo dir,
com si un ruch sentis bramar,
y... vaig pensant,
aneu cantant.

Pero aquesta bona gent
fent mofes y criticant,
casi be se mor de fam
y després se desespera,
mes jo tinch una manera
de procedir tant formal
que á tots dono pel morral
mentres jo pugui anar be;
y... vaig pensant,
aneu cantant.

SALÓN.

Sampedó 1897.

Correspondencia desclosa

Z..... Janer de 189.....

Molt estimat oncle: Ab sentiment dech darli
una noticia trista, confiant que V. 's compade-
xará de la meva situació.

Sabrà que fa quinze dies que no tinch ocupa-
ció á causa de haber tancat lo Sr. N:.... les por-
tes de sa fàbrica, qui després de aplegar sos ne-

gocis ha marxat al estranger dexantnos á tots
sos dependents á la lluna de Valencia. Com V.
sab, jo estava ocupat al escriptori y colocacions
d' aquesta mena aquí van molt escasses; per lo
tant, sent V. advocat de la capital y tenint com
té nombrosa conexensa ab comerciants y gent
de lletres, li agrahiria de tot cor que procurés
trobarme una colocació bona pera guanyar lo
meu pa y lo pa dels meus pobres pares y cregui
que 'ns farà una obra de caritat, que Deu li pa-
gará. En nom seu li demano tal favor

—Aquest contratemps ha destorbat lo pro-
jecte que tenia fet de casarme pe 'ls vols de la
festa major, ab una noya que encare que pobre,
val tots los diners, puig es bona cristiana y tre-
valladora que es lo millor que convé.

Es tot quant se li ofereix al seu humil nebot
y S. S. q. s. m. b.—Peret.

Barcelona, Febrer de 189.....

Peret del meu cor: Enterat de la situació trista
en que 't trobas, he buscat per teta la ciutat en
amo bó com tú necessites y 't merexes, y ab
franquesa dech dirte que no l' he trobat. Axó
no te de estranyarte, puix los bons comerciants
(que per cert son poch) no solen cambiar los
dependents fins que se 'ls moren. Los qui cam-
bian sovint la dependencia son aquells que de
tot tenen, menos sentiments de justicia, y en-
cara aquets, llogan una mena d' escribes que
'l mes sabi porta *Esquella*, y tú ab ells sufriries
moltíssim.

Axís es que he preferit procurarte un empleo
del Estat, que després de molts empenyos he
lograt, y si tú sabs desempenyarlo te traurá d'
apuros y viurás independent. Serás afinador de
pesos y mesures de la provincia H...; correrás
molt terreno y tindrás per company á un sen-
yor de mitjana edat, que si vols serà 'l teu so-
gre, puix te una filla que la pot casar, ab tres
mil duros de dot. Espero vindrás prompte y 't
daré altres instruccions.

Memories als teus pares y disposéu del teu
oncle que us estima á tots.—Manel.

Z..... Mars de 189.....

Estimadíssim encl: Veig que 'm diu la vritat
de lo que succeheix en Barcelona, y encara que
agrabexo de tot cor los oferiments de V., dech
contestarli que no vull acceptar lo càrrech d' Em-
pleat per que no fá pe 'l meu carácter. Sempre
estaré més tranquil y 'm serà més honrós viure
ab lo fruyt del meu treball, que no pas espo-
sarme á sé tractat de *gos*, *sangonera*, *rata*, etc.,
com tractan los pobres contribuyents á certa
gent que 's cuyda d' espremer la taronja.

Axís es que, seguint lo consell dels meus bons
pares, he determinat cambiar la ploma per la
llensadora, puix texint guanyaré també lo ne-
cessari per mantenirnos y casarme prompte com
teniam projectat. Per lo tant, quedan desde ara
convidats, vosté, la tia y 'ls cosins á la meva
boda que serà, si á Deu plau, lo tercer diumenge
de Abril, y ansiant la seva vinguda me repe-
texo de V. atent y S. S. q. s. m. b.—Peret.

A. Sió.

DÉCIMA

Conten d' un poeta, que un dia
tant pobre aqueix es trobava
que tot just s' alimentava;
mes, de débil no escrivia.
Y deya: «¡Es trobaria
poeta més desgraciat...!
es gira, queda admirat;
á un de més pobre en vegé,
sense tinta, ni papé,
de tot estava faltat!

CARLOS D' ALFONS.

CARTES DE FORA

Monistrol de Calders, 10 Juny de 1897.

Molt estimat senyor Director de LA BARRETINA: Li faig
saber que durant tot lo mes de Maig hi ha hagut molta
assistencia al mes de María, pro perque vegin que encara
hi ha fé en aqueix poble vaig á esplicarlos la festa que s'
ha celebrat en aquets dies de Pentecostés. Fa molts anys,
que en aquesta diada se celebra trisagi dedicat als co-
ros de Sant Lluís y Santa Filomena, pro que cada any va
més en augment aquesta associació, principalment aquest

any ha sigut una festa molt bona. Principalment les noyes s'han distingit molt en honorar als patrons de la joventut catòlica.

Lo dilluns fou lo dia en que's celebrà la festa que varen venir a presenciar molta gent dels poblets del voltant, quedantne molt contents y ab ganes de tornar un altre any.

A les set del matí missa de comunió general que va ser molt lluhida y a les deu ofici solemne ab la orquesta de Sampedor; a la tarde Rosari ab musica, trissagi y professó que va ser molt concorreguda; als carrers que va passar tothom va treurer lo més bo de casa seva. Acabada la professó y sermó que va agradar molt a tothom, desseguida's va cantar lo despidó a la Mare de Deu ab molta afinació.

Aquesta confraria cada any va en augment, en quan a les noyes, ja no cal dirho hi ha tot lo bo y millor del poble de Monistrol; lo jovent també va triomfant molt y molt, gracies al bon Rvnt. senyor Rector, D. Joan Blat.

Mani y disposi de son S. y amich Q. B. S. M.

PI-PI-RI-PIP.

Senyor Director de LA BARRETINA.

Tarrassa, 12 Juny de 1897.

Molt apreciat senyor: Si es lícit y permés parlar segons lo que'l cor sent, tinch de dir ab franquesa que sento gran consol y alegría al llegir *Cartes de fora*, fins dels més petits poblets, donant compte de solemnes funcions religioses y festes populars; mes també experimento pena y tristesa al considerar que des de ma estimada patria no puch fer jo altre tant. per la certa rahó de no ferse aquí festes *extraordinaries* que merexen la deguda atenció y alabança dels bons barretinayres, a no ser que 'ls fes sapiguer que al «Cassino Naps»... fan ball de nit ab xaranga, que al «Teatro Cols»... hi ha companyia de sarsuela *verda*; que al café tal y cual los diumenges y dilluns tanquen a les set... del dematí, ó que'l Frontón... etc., etc., etc.; pro axó ¿vritat que son coses massa *ordinaries* y sapigudes?... Donchs val més no dirles.

Si axís com los pobles y viles del voltant de Barcelona varen tenir la *ditxa* de ser units a la capital; també, les poblacions llanudes que donen testimoni de sa fe, poguessin tenir la *pega* d'unirse ab Tarrassa, prompte no's cantaria gall y gallina de la seva llana, puig al moment la tindrien esquilada, filada y texida per géneros de *última* novetat, (d'aquells que hi barregen *cotó y pel de matxo*).

Per últim, rebin la més coral enhorabona tots aquells que poden escriure cartes més satisfactories y alegres que les meves y trevallin sens may parar per propagar y defensar la vritat.

Fins un altre dia si a Deu plau, se repeteix de V. atent y S. S.

UN TARRASSENCH.

HISTÒRICH

Prement un municipal
á un home declaracions,
li digué:—No mueva rahons;
es usted quien ha hecho el mal.
—Jo, es mentida.

—Si, usted;
y esto es decir: e que miento;
¡paisano! ¡ojo... ó le raviento!
¡Cómo le llaman!

—Sevé.
Se'l mira á la descarada
un bon rato, sens dir re
y enfadat, després digué:
—¿SE-VÉ?... ¡¡pues yo no veo nada!!

C. DE A.

IMPOSSIBLES

Menjar patatas, ab la boca del cor.
Rentar roba, ab un picador de plassa.
Per un metge, arrancar un ull de col.
Per una bugadera, fer neta la consciencia.
Per un coleccionista, tenir cuch de consciencia.
Per un fuster, serrar un bras de montanya.
Per un jardiner, regar les plantes del peu.

PERA TRUNFUS

—¿A quina ciencia t'has dedicat mes, fill meu? preguntava un pare al seu fill que s'acabava de examinar de Bachiller.

—A les matemàtiques pare; y tan las he estudiades que ara mateix vos ho vull probar.—Al mateix moment acabavan de portar dues perdius a taula. Digué l'noy.

—¿Pare, cuántas perdius hi han aquí?

—Dues, contestá l'pare.

—Donchs jo li probaré que n'hi han tres. Allá ahon n'hi ha dues ni ha una.

—Si, digué l'pare.

—Donchs dues y una fan tres. ¿Miri, si es axó?

—Si noy, mira la teva mare's menjará la 1.ª jo la 2.ª y tu la 3.ª.

Cert subjecte va comprar bacallá ab la condició de que'l quedaria a deurer. Aquest sócio no s'presentava may a pagarlo fins que un dia l'amo del género se va presentar al comprador demanantli 'ls quartos. «Home li digué'l deuder la condició va ser que vos lo quedaria a deurer y si vos ho pagava ja no us l'deuria.»

TUNET VALLS Y C. R.

CANTARS

Quant jo pel carrer te trovo
de foch se tornan tes galtes:
¿sabs que ho fa? donchs es que'm deus
vint durets que vaig dexarte.

*Para modas hay Paris,
para marina Inglaterra,*
y per trastos vells y bruts
no hi ha com a casa meva.

Un ganivet talla molt
y molt mes una navaja
pro encar, talla mes la llengua
d'alguna dona xerrayre

'Ls llibres als estudiants
y eynes als treballadors
y als que tenen *gandulitis*
uns quants colps d'un bon bastó

Aniréu tots cap al cel
si jamay no blasfeméu
y si cumpliu ab anhel
tot alló que mana Deu.

Y ja avuy pera acabar
a tots vos dich adeussiau
un'altra jorn si a Deu plau
tornaré a fe' algun cantar.

L' ERMITA DE CORBERA.

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

*Prima inversa n' es un arbre.
la segona negació,
una lletra es la teccera
y un nom de dona lo tot.*

XIRIBIRIBICH.

ROMBO

•
•••
•••••
•••••
•

1.ª ratlla, Consonant.—2.ª, Part del mon.—3.ª, Nom d'home.—4.ª, En les barques.—5.ª, Consonant.

PUNYAL NUMÉRICH

3
2 5
6 7
1 2 3 4
1 2 3 4 5 6 7
2 1 4 3
6 7 4 1
4 5 2 1
1 4 2 7
2 1 4
4 3
4
1

Substituir los números ab lletres, que diguin: 1.ª ratlla, Vocal.—2.ª, Nota musical.—3.ª, Animal.—4.ª, Poble de

Gerona.—5.ª, Pays.—6.ª, Tothom ne te ó n'ha tingut.—7.ª, Idem.—8.ª, En los versos.—9.ª, prenda militar.—10, Immensitat.—11, Nota musical.—12, Consonant.—13, Vocal.

UN VELCIPEDISTA.

GEROGLIFICH

QUIM 1

R M 1

R A P

CA

UN BARRETINAYRE.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trencas-closques del número passat.

Xarada: Car-de-deu.

P

E L E

Rombo.

P L O M A

E M E

A

Conversa: Paco.

Targeta: Las francesillas.

Geroglifich: numérich: Roma.

TO MA SA

Ters de silabes:

MA TA BA

SA BA DELL

Surisenti: Anirá l' Esquitj.—Astrupach: Deu li pach: Miraréu d'aprofitarho.—Catalá de mena: Triaréu quelcóm.—Escanya veyas: Ja es coneguda la rondalla y la endevinala dexa que desitjar.—A. R.: Déxiles passar... per aquesta vegada de llarch.—Crispi Arronsat: No donaria cap bon retultat publicar sa carta, que també es difusa.—Joseph Catalá, Tres lliris: Procuraréu publicarla corregida.—Manel Marassé: En Mariol hi está conforme. Te'l permís.—Barcelony: No'l podém compláurer.

SERVEY DE LA BARRETINA

LA BARRETINA per medi de carta fent l' encàrrech y remissió de l' import, se cuydará de comprar tota mena d'obgetes que siguin del ram de llibreria y obgetes de escriptori, enviantlos a qui fassi l' encàrrech ab tota puntualitat y *franchs de port*.

LA BARRETINA en sent que rebí la carta ab l' import, anirá a la botiga, magatzém ó fàbrica ahont se vengui l' obgete demanat y farà la compra y l' envió tot seguit.

Per lo tant, qualsevol llibre, d' estudi, passatemps, literatura, devoció, ratllat, de Missa, tractats, noveles, comedies, compendis, breviaris etc. etc., paper, quaderns, mapes, carpetes, diplomes, p'omes etc. etc., y en general tota mena d' *objectes d' escriptori, llibres y material d' escoles* que hagi de comprar a Barcelona un suscriptor de LA BARRETINA, pot encarregarlo y ab la més escrupulosa puntualitat se li enviará.

Pera utilizar el *Servey* es precis: *escriure una carta al Administrador de LA BARRETINA demanant lo que sigui ab claretat y precisió é incluhint l' import* (si aquest no'l sap qui fa l' encàrrech y per lo tant no'l pot enviar, l' Administrador li escriurá participantli quant puja a fi de que'l pugui remetre inmediatelement). Un cop l' Administrador tindrà l' import de lo demanat, farà tot seguit l' envió que será *franch* pera'l suscriptor.

LA BARRETINA corra, donchs, ab los gastos de correu, a menos de que pera major seguritat vulgui'l suscriptor que se li envihi'l paquet certificat, en quin cas ademés del valor de la cosa al fer l' encàrrech haurá de enviar *un ral*, mes, que es lo que val el sello del certificat.

LA BARRETINA no respon de l' envió dels paquets mes que en aquest cas y no admet devolucions.

LA BARRETINA espera que 'ls seus suscriptors utilisin lo *Servey* pera que's convencin practicamente de les grans ventatges que pera ells te.

Estampa. LA CATALANA Dormitori de Sant Francesch, 5.